

קידוש השם

(1) ויקרא כ"ב, ל"א - ל"ב:

(לא) ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני ד':

(לב) ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני קוֹקֵק מְקַדְשְׁכֶם:

(לג) המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ד':

(2) יחזקאל ל"ו, כ' - כ"ג:

"ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם ה' אלה ומארצו יצאו. ואחמל על שם קדשי אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה... לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם. וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם".

(3) רמב"ם הלכות יסודי התורה פ"ה, י', י"א

הלכה י': "כל העובר מדעתו בלא אונס על אחת מכל מצוות האמורות בתורה... להכעיס הרי זה מחלל את השם, ולפיכך נאמר בשבועת שקר וחללת את שם אלהיך אני ה'. ואם עבר בעשרה מישראל הרי זה חלל את השם ברבים.

וכן כל הפורש מעבירה או עשה מצווה לא מפני דבר בעולם, לא פחד ולא יראה ולא לבקש כבוד, אלא מפני הבורא ברוך הוא כמניעת יוסף הצדיק עצמו מאשת רבו, הרי זה מקדש את השם" הלכה י"א: "ויש דברים אחרים שהם בכלל חילול השם. והוא שיעשה אדם גדול בתורה ומפורסם בחסידות דברים שהבריות מרננות אחריו בשבילן, ואע"פ שאינם עבירות, הרי זה חלל את השם.

(4) ברכות דף ס"א עמוד ב'

בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים.

אמרו לו תלמידיו: רבינו עד כאן? אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך. אמרתי: מתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו?

היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד.

(5) ברכות דף ה' עמוד ב'

"תניא אבא בנימין אומר: על שני דברים הייתי מצטער כל ימי, על תפילתי שתהא לפני מטתי ועל מטתי שתהא נתונה בין צפון לדרום".

(6) ויקרא פרק י', פסוק ג'

"ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש..."

רש"י: "הוא אשר דבר וגו' - אמר לו משה לאהרן, אהרן אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום והייתי סבור או בי או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך".

רשב"ם: וימותו לפני ה' - ומיד כששמע אהרן היה רוצה להניח העבודה ולהתאבל על בניו, ויאמר משה אל אהרן אל תתאבל ואל תבכה ואל תחדל מן העבודה, כי הדבר הזה אשר אני אומר לך הוא אשר דבר ה' בקרובי אקדש, בכהנים גדולים הקרובים אלי לשרתני אני רוצה להתקדש, ולא שיתחלל שמי ועבודתי.

(7) חפץ חיים, פתיחה לאוין, לאו ו'

ועובר נמי המספר והמקבל בלאו דלא תחללו את שם קדשי, אחרי שאין בזה תאוה ולא הנאה גשמית שעל ידי זה יתגבר יצרו עליו, על כן נחשב העוון הזה כמרד ופריקת עול מלכות שמים בעלמא ומחלל שם שמים בזה.

וזה דברנו אפילו בסתם איש ישראל, ובפרט אם הוא איש חשוב שהכל מסתכלין על מעשיו בוודאי מתחלל השם ע"ז. ועל אחת כמה וכמה אם היה העבירה הזאת ברבים בוודאי שהחטא גדול עד מאוד שנקרא מחלל שם שמים ברבים.